

Der er de besparelser på forskningsområdet, og der har vi trofast stået last og brast med regeringen om de besparelser, der ligger dér, og det er man jo tilsyneladende blevet meget kritiseret for. Regeringen er blevet meget kritiseret for det, men vi tager vores ansvar for det.

Og så er vi jo bekymret over, at vi ligesom skal sidde fra Dansk Folkepartis side og være med til besparelser igennem finansloven, mens regeringen med et andet flertal – sammen med de øvrige energi- og elforpartier og sammen med Kyotopartierne – kan vedtage udgifterne, der går direkte ud til forbrugerne. Det kan vi altså ikke rigtig lide, så derfor protesterer vi lidt over den udvikling, der er i gang.

Kl. 18.05

(Kort bemærkning).

Helle Sjelle (KF):

Jeg takker for de bemærkninger, som fru Anne Grete Holmsgaard kom med før, og som hun gjorde mig opmærksom på, og så vil jeg i øvrigt ikke blande mig i en debat mellem fru Aase D. Madsen og fru Anne Grete Holmsgaard. Jeg vil dog sige til fru Aase D. Madsen, at det godt kan være relevant at se nærmere på alle de her spørgsmål, men så var det måske en idé at tage fat netop i økonomi- og erhvervsministeren om specielt de her ting. Så det vil jeg da opfordre fru Aase D. Madsen til at gøre.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Så går vi over til ordførerrækken. Det er fru Anne Grete Holmsgaard.

Anne Grete Holmsgaard (SF):

I SF er vi overordentlig glade for, at miljøministeren på Danmarks vegne stemte for EU's rådsbeslutning om ratifikation af Kyotoprotokollen den 4. marts i år, selv om den oprindelige danske position vedrørende basisåret ikke blev imødekommet i selve retsaksen.

Med beslutningen om ratifikation, og den kommer vi jo til igen i den efterfølgende debat, har Danmark og EU givet et klart signal til resten af verden og dermed givet et stærkt forøget håb om, at Kyotoprotokollen rent faktisk kan blive ratificeret inden verdensstopmødet i Johannesburg. Der mangler jo stadig væk en underskrift fra i hvert tilfælde Rusland og Japan, for at protokollen som sådan kan ratificeres og dermed træde i kraft.

Jeg vil også gerne kvittere positivt for miljøministerens klare udsagn om, at regeringen

både står ved den nationale 2005-målsætning og ved den internationale målsætning samt den forpligtelse, som den giver Danmark.

Med den beslutning er vi jo faktisk kommet dertil, hvor vi ikke længere behøver at tale om, men vi kan koncentrere al krudtet om at tale om *hvordan*: Hvilke virkemidler er det så, der skal sikre, at Danmark lever op til sine nationale og internationale forpligtelser?

Det handler jo i vid udstrækning, når vi snakker Kyotoprotokollen, om energipolitikken, om virkemidler inden for energipolitikken.

Nu er forespørgslen stillet til miljøministeren, men jeg havde da håbet på, at økonomi- og erhvervsministeren, der også har energiområdet, ville have taget sig tid til at være til stede her, for det er jo fuldstændig afgørende, at økonomi- og erhvervsministeren meget hurtigt får sat skub i de forhandlinger om, hvad der skal komme efter udgangen af 2002 på energiområdet.

Vi står i en situation, hvor det fremgår af de energiaftaler, der er et bredt flertal bag her i Folketinget, at vi allerede i slutningen af 2001 skulle have forhandlet, hvad der skal ske for 2003 og frem. Det er ikke sket, for der kom et valg imellem.

Det, der er sket, er, at økonomi- og erhvervsministeren havde lagt op til, at vi først skulle forhandle i efteråret. Det har vi bedt ham om at tænke over, for vi synes, at det er en rigtig dårlig idé af flere årsager. I øjeblikket er det sådan, at der ikke er nogen, der kan investere i vedvarende energi, og jeg tænker ikke kun på vind. Der er jo en tendens til, at man altid kun taler om vind, men jeg tænker også på biogas, som er meget væsentlig, også af hensyn til at dæmpe ammoniakafdampningen i landbruget og på svinefarmene. Jeg tænker endvidere på solceller og på solvarme.

Det går i stå i øjeblikket, for ingen ved, hvad det egentlig er for nogle vilkår for investeringerne, der gælder efter den 1. januar 2003.

Det andet er kvoterne. Det er helt givet, at CO₂-kvoter efter udgangen af 2003 vil være meget afgørende for, om Danmark reelt kan indfri sin Kyotoforpligtelse.

Jeg tænker for det tredje på, at nogle af de her ting jo også nødvendigvis må få en effekt i finansloven, som er under udarbejdelse nu, og som fremsættes i august.

Så jeg vil sige, at vi i SF synes, at det er alt for sent at sats på at få en redegørelse for, hvad regeringen gerne vil inden udgangen af 2002. Det kan jo i værste fald betyde, at det først er i de-